

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica a 8-a după Rusalii

Înmulțirea pâinilor

Ai auzit din Evanghelie că mii de oameni au fost săturați cu **cinci pâini și doi pești**. Dar a doua zi, îți spun, că le-a fost iarăși foame. Au fost vindecați și după o vreme, cu siguranță s-au îmbolnăvit din nou, apoi au murit. Și pâinile și peștii și vindecările, toate au trecut. Ce a rămas atunci din toată întâlnirea mulțimilor cu Hristos? Amintirea? Și ce putere are amintirea acelei mese în natură sau a acelor vindecări, în biografia unor oameni strașnic îndrăgostiți de ei înșiși și de lumea asta? Poate doar un trofeu în galeria întâmplărilor cu care ne hrănim mândria...

Dar a mai fost acolo ceva. Nu doar picnicul și minunile. Au fost și **cuvintele rostite de Iisus**. *Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*, a spus Domnul. Și iată, peștii, pâinea și minunile au trecut. Iar dacă au rămas totuși în istorie, aceasta s-a datorat cuvintelor lui Iisus.

Deci unii cu hrana și minunile, cu pâinea și spectacolul. Cei mulți. Aceasta e viața și bucuria mulțimilor și azi, acum, în bisericile noastre. Anafura e infinit mai iubită și mai așteptată decât Evanghelia. Iar "spectacolul Liturghiei", care ne face să ne simțim atât de evlavioși, e nespus mai dorit decât Sfânta Împărtășanie...

Marius Iordăchioaia
Sursa: doxologia.ro

Materiile necesare pentru săvârșirea Sfântului Maslu

Vindecarea care vine prin Taina Sfântului Maslu este legată și de materiile ce sunt folosite de Biserica dreptmăritoare în săvârșirea acestei Taine. Astfel, deși se poate vedea încă din Vechiul Testament importanța untdelemnului și a făinii, prin Taina Sfântului Maslu aceste materii, împreună sfințite, câștigă sensul lor deplin. **Untdelemnul și făina** dau, prin Maslu, început noii vieți dobândite după vindecare sau spre vindecare. De aceea se și spune în Scriptură: „*Inceputul a toată trebuința vieții omului este: apa, focul și fierul, sarea și făina de grâu, mierea și laptele, sângele strugurelui, untdelemnul și haina*” (Eclesiastul 39, 31).

La săvârșirea Sfântului Maslu, făina se așază într-un vas adânc, în care se pun **sapte lumânări aprinse**. Lumânările, ce vor sta aprinse pe tot parcursul Sfântului Maslu, sunt

simbol al plinătății darurilor Duhului Sfânt, iar din **făina** sfințită la Taina Sfântului Maslu credincioșii vor face șapte turte, simbol al pâinii celei de toate zilele. În creștinism, pâinea a fost dintotdeauna legată de Taină și de viață și reprezintă unitatea darului Sfântului Duh în Taina Maslului. Turtele făcute din făina binecuvântată la Maslu devin și simbol al atașamentului credincioșilor față de Dumnezeu. De aceea, în fiecare dimineață, bolnavul mănâncă câte o turtă pe stomacul gol. [...]

Untdelemnul se pune într-un pahar potrivit de mare și se sfințește la Sfântul Maslu, prin rostirea de șapte ori a rugăciunii: „*Doamne, Care cu mila și cu îndurările Tale tămăduiește zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre...*”. Untdelemnul sfințit era utilizat încă din perioada Vechiului Testa-

ment, atât pentru sfințirea altarului de jertfă, a obiectelor de cult sau pentru sfințirea candelor, cât și pentru transmiterea unei binecuvântări spre vindecarea oamenilor. Apoi, untdelemnul sfințit este simbol al luminii vindecătoare (Ieșire 27, 20). Astfel, rugăciunile de invocare a Duhului Sfânt pentru binecuvântarea materiei untdelemnului sunt folosite pe tot parcursul săvârșirii Sfântului Maslu.

Untdelemnul rămas de la Maslu, ca și făina binecuvântată atunci, trebuie păstrate cu cinste, în loc curat și ales și pot fi folosite numai în scopuri pioase. Astfel, untdelemnul se poate pune în candelor să ardă, fie în casă, fie în Biserică - unde poate fi folosit și la miruit.

Săvârșind corect Taina Sfântului Maslu, îi dăm însemnătatea pe care o are și extragem din ea folosul sufletesc și trupesc așteptat: tămăduirea de boli și iertarea păcatelor.

(Extras din lucrarea *Taina Sfântului Maslu – o interpretare teologică și medicală*, Preot Cornel Jupâneanț)

Postul Sfintei Marii ne aduce aminte de virtuțile și darurile Maicii Domnului, dar și de postul pe care Născătoarea de Dumnezeu l-a ținut cu puțin timp înainte de mutarea ei din această viață.

Postul Adormirii Maicii Domnului sau al Sfintei Marii începe **marți, 1 august**, ultima zi de postire fiind **14 august**, ajunul praznicului. Această perioadă specială de pregătire a fost rânduită pentru cinstitirea sărbătorii Adormirii Maicii Domnului și a praznicului Schimbării la Față, care este sărbătorit pe 6 august.

Postul Sfintei Marii ne aduce aminte de virtuțile și darurile Maicii Domnului, dar și de postul pe care Născătoarea de Dumnezeu l-a ținut cu puțin timp înainte de mutarea ei din această viață. În mod normal acest post începe din seara zilei de 31 iulie, când se lasă sec, și se încheie pe 15 august. Când lăsatul secului cade într-o zi de miercuri sau vineri, acesta se mută cu o zi înainte. O altă modificare mai apare în anii când sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului este prăznuită miercurea sau vinerea. Atunci, în ziua praznicului, se face dezlegare la pește, vin și ulei. Postul Sfintei Marii este un post mai aspru, care se ține după rânduielile Postului Mare. Tipicul Mare bisericesc arată că în zilele de luni, miercuri și vineri se ajunează complet, adică nu se mănâncă nimic până la slujba *Ceasului 9*, care se săvârșește la orele după-amiezii. După *Ceasul 9* se consumă

Marți începe Postul Adormirii Maicii Domnului

mâncare uscată. Marțea și joia se mănâncă legume fierte fără ulei, iar sâmbăta și duminica se face dezlegare la ulei și vin.

De **sărbătoarea Schimbării la Față** (6 august) se face dezlegare la pește, vin și ulei în orice zi ar fi prăznuită. În Pravila Mare, pentru a se face o diferență față de perioada mai ascetică a Postului Mare, se arată că și în zilele de marți și joi ale Postului Adormirii Maicii Domnului se face totuși dezlegare la vin și ulei. Această rânduială este adoptată și în viața mănăstirilor din țara noastră. În timpul acestui post, la unele biserici și în mănăstiri se citește în fiecare zi, alternativ, unul dintre cele două Paraclise ale Maicii Domnului din Ceaslov.

Originea Postului Sfintei Marii are legătură cu **Sinodul 3 Ecumenic** din 431, ținut la Efes, care a restabilit titlul Maicii Domnului de Theotokos, adică „Născătoare de Dumnezeu”. La început, durata acestui post era diferită în comunitățile creștine. În Antiohia, creștinii posteau o zi, pe 6 august, de sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului. În Ierusalim, Postul Sfintei Marii ținea 8 zile, iar în alte zone creștinii posteau întreaga lună august, în vreme ce alții posteau în luna septembrie, pentru că pe 8 septembrie este prăznuită Nașterea Maicii Domnului. Uniformizarea datei sărbătorii Adormirii Maicii Domnului pe 15 august și a duratei pos-

tului de două săptămâni a avut loc în secolul al XII-lea la Sinodul local din Constantinopol (1166), condus de Patriarhul Ecumenic Luca Crysovergis. Atunci s-a stabilit ca acest post să fie ținut în mod obișnuit începând cu 1 august și să se termine pe 15 august.

Despre importanța acestui post, **PF Daniel, Patriarhul României** spunea:

„Postul Adormirii Maicii Domnului este un post al bucuriei, al evlaviei noastre față de Maica Domnului, deoarece în această perioadă se citește Paraclisele Maicii Domnului și se fac pelerinaje la bisericile închinatelor Maicii Domnului. De asemenea, se intensifică rugăciunile către Maica Domnului, cerându-i ca să ne ocrotească, să ne păzească de tot răul, de toate necazurile și în mod deosebit să ne ajute să sporim în dragostea față de Hristos, față de Biserică și de toți sfinții lui Dumnezeu. [...]”

Maica Domnului însăși este ocrotitoarea fecioarelor și a maicilor, a orfanilor, a văduvelor. Maica Domnului este păzitoarea pruncilor, dar și a părinților care au mulți copii. Este ocrotitoarea preoților, diaconilor, episcopilor, întrucât Fiul ei este Mare Preot, Arhiereul veșnic, Iisus Hristos. Ea este ocrotitoarea întregii Biserici și mult rugătoare nebiruită, adică nerefuzată. Este izbăvirea din nevoi a neamului creștinesc.”

Această sărbătoare provine dintr-o rânduială mai veche a Bisericii din Constantinopol. La **1 august**, o părticică din lemnul Sfintei Cruci era scoasă din paraclisul palatului împărațesc și purtată, cu sobor și alai de sărbătoare, la Biserica Sfânta Sofia, unde rămânea, spre mângâierea și cinstitirea credincioșilor, până la 14 august, când era readusă la palat. Aceasta se făcea, se pare, în **amintirea arătării Sfintei Cruci**, la biruința marei Constantin, asupra lui Maxențiu, la podul Milvius, de pe râul Tibru (312), precum și a **descoperirii lemnului Sfintei Cruci**, de către Sfânta Elena, la Ierusalim.

După o altă tradiție, această sărbătoare este legată și de **biruința**, în aceeași zi, a **binecredinciosului împărat Manuil Comnenul** (1143-1180) asupra turcilor, cu puterea și lumina Cinstitei Cruci a Domnului, ca oarecând Sfântul și marele împărat Constantin.

Împreună cu celelalte sărbători ale cinstitei Cruci - *Înălțarea Sfintei Cruci*, la 14 septembrie și *Duminica a treia, a Crucii, din Postul Mare* - pomenirea scoaterii Sfintei Cruci, ne cheamă la o **întâlnire duhovnicească cu taina Crucii** și la purtarea, în umbra Crucii Domnului, a propriei noastre cruci, dată nouă, în viață, de Dumnezeu.

Pomenirea scoaterii cinstitului lemn al Sfintei și de viață făcătoarei Cruci

